

ת"פ (באר שבע) 24-06-19048 - מדינת ישראל נ' סלמאן אלהרייף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יואב עטר
ת"פ 2025 06 פברואר
ת"פ 19048-06-24 מדינת
ישראל נ' אלהרייף(עוצר) ואח'
בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד:
הנאשמים: סלמאן אלהרייף
רוזאן עיד (עוצר)

[]

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד חנה מוצ'ה

הנאשםת 2 ב עצמה

ב"כ הנואשםת 2, עו"ד ויסאם לידאו

גזר דין הנואשםת 2

1. הנואשם הורשעה, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודהתה בכתב אישום, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **סיווע לעבירות נשק (יבוא נשק)** עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ענינה של העבירה בה הורשעה הנואשם בכתב ש矜פורט בכתב האישום המתוקן ביום האירוע ונעשה הנואשם מביתה בחיפה ברכבה, אספה את הנואם 1 מאזר מגורי בדרום הארץ, ומשם נסעו יחדיו ברכבה לעבר גבול " יצחק רבין" הסמוך לאילת, שם עברו את הגבול לירדן ושהו במלון בעיר עקבה כשהם מציגים עצם צוג נשוי.

במהלך שהותם בעיר עקבה קיבל הנואם 1 עשרים ותשעה מכלולים של נשק מסוג M16 אולם הסתר בחלקו הפנימי של תא המטען של הרכב אותו העמידה הנואשם לרשותו, גם שחשדה כי בכוונתו לבצע מעשה לא חוקי, תוך שמננעה מלברר את טיב המעשה.

ביום 25.5.24 הגיעו הנואשמים עם הרכב שבו נמצאו מכלולי הנשקי הנ"ל למעבר הגבול וביקשו לעبور את הגבול ולהיכנס לישראל. במהלך בדיקת הרכב על ידי בודקי המכס נתפסו המכלולים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הסדר הטיעון

2. ביום 2.12.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתוב האישום והודאת הנאשימים בכתב האישום המתוקן. הצדדים הבתו כי אין הסדר לעניין העונש.

לא התבקש תסקير עbor הנאשمت 2 ועל כן גם לא הוגש תסקיר בעניינה.

טענות הצדדים

3. המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על הערכיים המוגנים ועל מידת הפגיעה בערכיים המוגנים. המאשימה עמדה על חלקה של הנאשמת 2 ביצוע העבירות ועל כך שהסייע אשר הושיטה לנאים 1 היה מהותי. באת כוח המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 3 וחצי שנות מאסר בפועל לבין 6 שנות מאסר בפועל. באת כוח המאשימה עמדה על כך שלא הוצגו שיקולי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם ועתרה להשית על הנאשמת מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

4. ב"כ הנאשמת טען כי הפסיקה שהציגה המאשימה אינה רלוונטית לאור הנسبות הייחודיות של ביצוע העבירה דן. ב"כ הנאשמת עמד על כך שמכتب האישום המתוקן לא עולה כי ידעה שהנאשם 1 מתעד להבריח נשק בתחום מדינת ישראל אלא אף חודה כי בכוונות הנאשם לבצע מעשה לא חוקי ונמנעה מלברר את טיב המעשה. ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה וטען כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל. באשר לעונשה בתוך המתחם עמד ב"כ הנאשמת בהרחבה על נסיבותה האישיות וביקש להשית עליה מאסר שימושו כימי מעכראה. באשר לעתירה להשית עליה קנס עמד ב"כ הנאשמת על כך שלא הפיקה רוח כלכלי וטען כי חסם למצבה הכלכלית. עוד עתר ב"כ הנאשמת להימנע מהשתת פסילה של רישון נהיגה, שכן לשיטתו עובדות כתב האישום המתוקן אין מצדיקות זאת.

5. הנאשמת בדברה לעונש הביעה צער וחרטה, צינה כי משלמת מחיר כבד על טעומה, כי הייתה אמורה להיות ערנית יותר, כי מדובר בעבירה ראשונה ואחרונה שלה. הנאשמת סיפרה כי היא בת 24 אשר עבדה באופן מסודר כל חייה הבוגרים, טענה כי גוררה ביצוע העבירה והביעה צער על כך וסיפרה כי היא שקופה בחובות.

דין והכרעה

6. העבירה בה הורשעה הנאשמת חמורה. בע"פ 3877/16 פאדי גב'אלி נ' מדינת ישראל (17.11.16), במקורה שונה בניסיבותו, ציין בית-המשפט העליון: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה ביצוע עבירות נשך [...] עבירות אלו מקומות סיכון

חמור לשלום הציבור וביתחונו ומחייבות ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתייע באמצעות הרחיקת מבצע העבירה מן החבירה לתקופת מסר ממשית לריצוי בפועל [...] עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשך אינה مستכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאלי הנזק הנובע מאותן עבירות".

בע"פ 2482 מ"י נ' קדורה (14.4.22) ביחס לעבירה של החזקת נשך, ציין בית המשפט העליון כי: "החזקת נשך שלא כדין מאימת על שלום הציבור וביתחונו [...] לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשך, הזミニות הבלתי נסבלת של נשך בידי מי שאינו מורשה לכך מהוות כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראים. ייעדו על כך ריבוי המקרים מגזר הערבי בעת האחרון, כאשר אזרחים תמיימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נגעים ואף מוצאים את מותם בביתם - מבקרים או בגין השעשועים, כל זאת כתוצאה שימוש בנשך של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנוקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשך, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...] עניינו במכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצירע מענה הולם והטלת עונשי מסר ממשמעותם...".

ברע"פ 5613 אל הווזיל נ' מדינת ישראל [25.8.2020], במקרים שונות בנסיבותיו, ציין: "UBEIROT BENASHK HAPCO BESHNIM HAACHRONOT, LERBBAH HATZUR, LETOUPAHA NAFOTZA BIKRIB AOCOLOSIOT SHONOT BICHBRAH HAISRAELIT, HAMBI'AH LEUTIM MIZOMNOT LAFGI'AH BACHFIM MFUSHU VLAOBEDUN CHAI ADAM. CATTOZAAH MCEN, BITEH MASHPET ZEH SHAB VAKBU CI MATHCHIVAT HACHMERA MESHIT BEUNISHA UL UBEIROT ALU, UL MANAT LASHDR MSCR MARTEIUF MAFNI BIYUZUN...".

7. הדברים יפים בהתאם הנדרשות בעניינה של הנאשمت. אין מדובר כאן בהחזקת כל נשך בלבד אלא בסטייע ליבוא של **29** מכלולים של נשך מסוג M16. מקום בו האלים בחבירה הישראלית גואה, מקום בו נתקלים אנו מיד יומם ביום בקורסוקות חדשים של שימוש בלתי חוקי בנשך חם המוחזק שלא חוקק, ומקום בו עולה שוועתו של הציבור לגורמי אכיפת החוק לאסוף את הנשך הבלתי חוקי המצוי בידי רבים, הרי שהנאשימים במעשייהם פועלו לתורם להגדלת "היצע" הנשך הבלתי חוקי על ידי החדרת כמות גדולה של מכלולי נשך מעבר לגבולות המדינה אל תוך מדינת ישראל.

מעבר לסכנה הגלומה בהחזקת כל נשך חם בלתי חוקיים בכלל, ובהחזקת כל נשך התקפיים ("ארוכים") כרובי ה-M16 מושא המכלולים (אשר נוכח אופיים הפוטנציאלי הגלום בהם מעמידם ברף גבוה יותר של חומרה ביחס לפוטנציאלי הגוף באקדחים בלבד), הרי שמשעי הנאשימים, ככל שהוא צולחים, נועדו להרווית אותו מאגר של נשך בלתי חוקי המצוי בידי חלקים מהציבור. מאגר אשר מطبع היעוטו אוצר בקרבו פוטנציאלי קטלני ממשמעות אשר בא לידי ביטוי חדשות לבקרים בריבוי מעשי הרצח, הפגיעה והרי באטעןות נשך חם בלתי חוקי בעת האחרון.

8. ההחלטה העדכנית מלמדת על כך שכוח נדרשת החמורה ברמת הענישה בעבירות אלו, ביחס לרמת הענישה שהייתה נוהגת עד לפני מספר שנים, וזאת נוכח התפתחויות עליהן עמדו בתי המשפט בהרחבה בעת האחרון.

לענין זה ראוי לציין כי בית המשפט יושב בתוקע עמו, וקשה לנתקתם של ציבורים שלמים ביחס לריבוי הנשקי הבלתי חוקי המוחזק בקרבם, והשימוש התכווף שנעשה באותו נשק בלתי חוקי לעתים תור געה או סיכון חפים מפשע.

מדיניות העונישה הנוגעת

9. העונישה לעולם אינדיבידואלית. בהינתן השינוי במגמת ההחלטה, ובהינתן המאפיינים הייחודיים בנסיבות דנן. קשה להלום מקרה זהה בנסיבותיו, הן בשיסים לב לכך שהמדובר בסיווע ליבוא של מכלולים ולא של כלי נשק מורכבים ותקינים, הן בשיסים לב לכמות המכלולים ולטיבם והן בשיסים לב להבנה העיקרית הנלמדת מחלוקתה בפועל של הנאשםת כעולה מכתב האישום המתוקן, מקום בו זו העמידה לרשות הנאשם 1 את רכבה במידעה כי בכוונתו לבצע מעשה לא חוקי, אשר על אודוטו נמנעה מלברר, אך בהעדר במידעה מדוייקת על מעשיו. בהינתן האמור, את ההחלטה שתובא להלן יש לבחון בהתאםות הנדרשות.

10. בע"פ 4387/23 **אלמעבדה ואח' נ' מדינת ישראל** (11.3.24) חזוו בהם המערערים מערעorum על גזר הדין בת"פ 5275-07-21 **מדינת ישראל נ' אלקשור ואח'** (24.4.23). באותו מקרה הורשו נאשמים 1, 3 בעבירות בנשקי (ייבוא ומסחר) ונאשם 2 בעבירה זהה של סיוע לעבירה בנשקי (ייבוא ומסחר). הנאשמים 1, 3 הורשו בכך שייבאו מירדן לישראל באזרע הערבה 14 כלי נשק (שלמים) ואילו הנאשם 2 הורשע בכך שסייע להם בכך שהעמיד לרשותם את רכובו. בעניינו של נאשם 2 צוין כי זה לא ידע תחילתה על כוונות הנאשמים 1, 3 ורק בשלב מסוים במהלך השהייה בעברה, בסמוך לנקודת חציית הגבול, הבין כי הנאשמים 1, 3 מתכוונים ליבוא כלי נשק מירדן אך המשיך לשיעם להם. הנאשם 1 נדון ל-9 וחצי שנות מאסר בפועל, נאשם 3 נדון ל-7 וחצי שנות מאסר בפועל והנאשם 2, שהורשע כאמור, בעבירה זהה לנאשםת דנן, נדון ל-3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ו-11 חודשי פסילה בפועל. עיקר ההבנה בין עניינו של נאשם 2 באותו הлик לעניינה של הנאשםת דנן הוא בכך שם המדבר היה בכלி נשק שלמים וכי בשלב מסוים הבין כי בכוונת הנאשמים האחרים ליבוא נשק, ואילו בעניינה של הנאשםת דנן, מחד מדובר במכלולים עברו מספר כלי נשק גדול הרבה יותר, אך מайдך המדבר במכלולים ולא בכלி נשק שלמים וזה אמן ידעה כי נאשם 1 מתעדים לבצע מעשה לא חוקי (והודתה בסיווע ליבוא חלקו נשק) אך לא ידעה ההיקף והאופי המלא של מעשי הנאשם 1.

בת"פ 26994-01-23 **מדינת ישראל נ' היב** (18.7.24) נדון נאשם 3 שהורשע בעבירה זהה של סיוע ליבוא נשק ל-35 חודשים מאסר בפועל. באותו מקרה, נאשם 3 הסיע את שני הנאשמים האחרים לנקיודה הסמוכה לגבול, שם אספו שקיות שהושלכו מעבר לגבול ואשר הכללו 20 אקדחים. בעניינו של נאשם 3 הוסכם שם על ידי באי כוח הצדדים כי זהה: "סיע לשני האחרים בידועו כי אין הדבר בפריטי נשק בודדים ובוסףו כי מדובר במספר כלי נשק ואביזרים. מספרם המדיוק לא היה ידוע לו". נאשמים 1, 2 נדון ל-6 ו-6 וחצי שנות מאסר בפועל, בהתאם, ובית המשפט נימק את

עונשו של נאשם 3: "בשים לב למעורבותו במעגל המשני ולמודעותו להברחה בהיקף נמוך יותר מהמודעות של האחרים".

בת"פ 22-07-28796 **מדינת ישראל נ' סדאן ואח'** (9.7.23) נדונו שלושה נאשמים שהורשעו כל אחד בעבירה של יבוא נשק ותחמושת שעונייה בייבוא 4 רובי M16 ו-5 אקדחים לעונשים של 7, 8, 9, 9 שנות מאסר בפועל כל אחד על פי חלקו ונסיבותו.

בת"פ 22-03-32883 **מדינת ישראל נ' רשaida** (23.6.24) נדונו שני נאשמים שהורשעו כל אחד בעבירות של יבוא נשק ותחמושת ונשיה והובלה של נשק ותחמושת שעוניין בכר שיבאו לישראל מירדן 12 רובי קלצ'ניקוב, מחסניות וכדורים ל-8, 9 שנות מאסר בפועל כל אחד על פי חלקו.

בת"פ 19-12-4343 **מדינת ישראל נ' מחAMD** (20.17.5.20) נדון נאשם שהורשע בעבירות של יבוא והחזקת נשק שעוניין בכר שהחזק בחפש דמי רובה סער שהוא מורכב מחלקים שונים ואשר כמפורט בगזר הדין: "ביקש לייבא חלק נשק. אלה נתפסו על ידי המשטרה בטרם הצליח להשתמש בהם", ל-15 חודשים מאסר בפועל.

ומן הכלל אל הפרט

11. בבחינת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, לחומרה נתתי משקל לכמות המכלולים ולכך שלאו מיועדים לרובי סער, מקום שמדובר ב-**29** מכלולים של נשק מסוג M16. עוד לחומרה נתתי משקל לכך שאין מדובר בעבירה שבוצעה בלhatt הרגע ללא חשיבה ומתווך מעידה רגעית צזו או אחרת, אלא שהנאשمت נסהה ברכבה מחייב עד לאזרור הדרום, שם אספה את הנאשם 1, משם נסעה כברת דרך ארוכה עד למעבר הגבול ליד אילת, חצתה את הגבול לירדן, הציגה עצמה ביחד עם נאשם 1 כזוג נשוי ושاتها בירדן בבית מלון שלושה ימים. מדובר בפרק זמן ארוכים ושילוב פרקי הזמן הנ"ל עם ריבוי הפעולות מלבדים על שהות ארוכה שהייתה לרשותה למחשבה והפנמה של הפסול שבמעשה, מבלי שהיא בכר כדי לגרום לה לחדר מכך. מדובר בפרק זמן ארוכים וריבוי פעולות המלדים על היררכות של ממש, ודומה כי ההתחזות לזוג נשוי, מطبع הדברים, כדי להסיר חשד צזה או אחר אף מלמדת על תחוכם.

12. לקולת הנאשמת, בבחינת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, ניתן משקל של ממש לכך שכמפורט בסעיף 5 לפרקי העובדות בכתב האישום המתוקן, חלקה של הנאשمت התמצאה בכר ש: "**הנאשمت העמידה לרשותו של הנאשם את רכבה אף שחשדה כי בכוונת הנאשם לבצע מעשה לא חוקי, אך נמנעה מלברר את טיב המעשה**". מקום בו עובדה מוסכמת על הצדדים היא כי הנאשمت הבינה כי מדובר ב"מעשה לא חוקי", הרי שעל פני הדברים הדיון הוא כי ככל שיש יותר מפרשנות אחת, על זו שתתקבל על ידי בית המשפט להיות המקרה ביותר, כਮובן בcpf כלה להודאתה בהתקיימות יסודות העבירה של סיוע לעבירות בנשק (יבוא), לרבות היסוד הנפשי הנדרש.

13. אלמלא האמור בסעיף 5 לפרקי העובדות שבכתב האישום המתוקן, היה מקום קבוע מתחם

עונש גבוה הרבה יותר, אך לאור מידת הידיעה המיויחסת לנאשמת כמפורט בסעיף 5 לפרק העובדות, בשילוב עם מכלול הנסיבות האחרות ועם חלקה בפועל שבא לידי ביטוי בהעמדת רכבה לרשותו של הנאשם 1 (אשר הורשע ביצוע עבירה הייבוא עצמה), מבלתי שידעה טיב המעשה המדויק, סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין 21 חודשים מאסר בפועל לבין 41 חודשים מאסר בפועל.

העונש בתוך גדרי המתחם

14. לנאשמת אין כל הרשעות קודמות.
15. בהינתן הפסיקה הענפה בה הבahir בית המשפט העליון את הצורך בהרעתה הרבים על מנת לנסות ולסייע במיגור תופעה הולכת וגוברת זו של נפוצות נשך חם המוחזק שלא כדין, תוך פגיעה ממשית, חוזרת ונשנית בח"י אדם, הרי שדומה כי היה מקום לתת משקל של ממש לשיקולי הרעתה הרבים, גם כן, בעניינה של הנאשمت משקלו של שיקול זה מועם בשים לב לאמור לעיל אודות הנסיבות בהן ביצעה את העבירה, כאמור בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן.
16. לקולת הנאשמת נתתי משקל להודאתה המגלמת נטיית אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי.
לקולת הנאשמת נתתי משקל לכך שגם נעדרת כל הרשעות קודמות ולעולה מדבריה לעונש בדבר אורח הח'ם הנורומטיבי שהיימה הכוללת רציפות תעסוקתית במקומות העבודה מוסדרים.
לקולת הנאשמת נתתי משקל לגילה הצער.
17. בהינתן כל האמור, סבורני כי יש לגזר את דיןנה של הנאשמת ברף הנמוך של המתחם, גם אם לא בחתתו.
18. באשר לעתירת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה - משימוש ברכבה של הנאשمة היה מהותי לביצוע העבירה, ומזהו, לכל הפחות, הסתיעה ברכבה לשם ביצוע העבירה, הרי שבדין עתרה המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה. גם כן, בכלל הקשור למשך הפסילה, מצאתי להתחשב בכך שתהקופה זו למעשה צטבר לתקופת המאסר, ומצאתי להתחשב בתקופת המאסר שתושת על הנאשמת.
19. באשר לעתירת המאשימה להשתת קנס על הנאשمت, לכואורה, אכן היה מקום להשית על

הנאשمت קנס כספי משמעותי, ואולם, מצוות החוק והלכה הפסוקה היא כי בית המשפט יתחשב ביכולותיה הכלכליות של הננאשמת. אלו נפרשו בפניי במסגרת פרשת העונש. עוד מצאת להתחשב בחלוקת בפועל, מקום בו מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם 1 היה הדומיננטי ביצוע העבירה במידה ניכרת.

20. לאור האמור לעיל אני דין את הננאשمت לעונשים הבאים:

א. 24 חודשים מאסר בפועל בגין תיק זה בלבד. מובהר כי ימי מאסר החופפים פקודות מאסר/מעצר אחרות לא ינוכו.

ב. 12 חודשים מאסר וזאת על תנאי שלא תעבור משך 3 שנים מיום שחרורה ממאסра כל עבירות נשך לרבות ניסיון או סיוע.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלום חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.05.25 ובכל 1 בחודש לאחריו. לא תעמוד הננאשمت באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי, ומובהרות לננאשمت הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ד. 6 חודשים פסילה בפועל מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה. מובהר לננאשمت כי ימי המאסר לא ימננו במנין ימי הפסילה. משבעמדו מתן גזר הדין הוצהר כי אין ברשות הננאשمت רישיון נהיגה להפקדה, בטל הצורך בהפקדת הרישיון ולצורך תחילת מנין ימי הפסילה, תמציא הננאשمت למזכירות בית המשפט לאחר שחרורה, אישור שב"ס על מועד שחרורה. מובהר לננאשمت כי מיד עם שחרורה תחשב כפסולה, אך המניין יחל רק לאחר המצאת אישור כאמור.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

תשומת לב הננאשمت כי תשלום הקנס הינו לחשבון המרכז לגביית קנסות באחת מהדריכים הבאים:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מרכז שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

בזמןן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתנה והודעה היום ח' שבט
תשפ"ה, 06/02/2025
במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט